

V Knize jsem našel knihu. Skutečně. Mezi všemi těmi ošuntělými a smradlavými stránkami jsem našel knihu s deskami a rejstříkem. Objevila se zničehonic. Slovník? Ano. Byl to slovník. Pokaždé, když jsem ho otevřel, objevilo se jiné písmo. Když jsem ho otevřel poprvé, měl jsem pocit, že čtu starodávnou feničtinu. Když jsem otevřel knihu podruhé, četl jsem obrázkové písmo a všechno bylo jako malované. Potřetí se všechny stránky změnilly na provázky s uzlíky a zase jsem četl dál. Pak zase nějaký klínopis... Jak se k nám staví svět, takový je zápis! – napadlo mě. Dát dohromady obsah knihy dalo obrovskou práci. Přizpůsobil jsem ho našemu dnešnímu písmu a všechna jména poslovinštil. Tento nález – kniha uvnitř knihy – mě tak pohltil, že jsem četl v představách. Načež jsem je přeložil do současného jazyka. Podle rekonstrukce mé paměti zněl titul nějak takhle:

BESTIÁŘ
CHVASTOUNA BASTARDIUSE

ZÓON EROTIKON

což bychom dnes přeložili jako Erotický bestiář. Následoval přehled a krátký úvod, z něhož vybírám:

Slovo zóon jest řecké slovo a musí se překládati jako zvíře čili jako bytost. Erotikon pak zase jako rajcung nebo lépe jako – vzrušivost. Neb to je pro nás dobré, dobré je to pro veselí, dobré pro radost a lidé o tom budou rádi hovořit a jiní poslouchat, neb není lepšího nic, než život tvořit. Aťsi je bůh aneb zvíře aneb též ten přízemní člověk – láska všechny zkonejší a z nepřátel činí přátele. Po celém světě bylo množství zvířete a všechna prováděla něco, aby bylo radostněji. A moudří lidé se dali dohromady a sepsali toto. BESTIÁŘ je to, co je tu ke čtení. A tomu se bude milo učiňovat a bude lásku svou chtítí hnedle dokázat, neb jen tak bude mír na světě.

Tak nějak to tam stálo. A já jsem podle dnešní abecedy a písma ty příšery seřadil.

Tohle byl soupis, který mi zůstal. Když jsem dočetl do konce, stálo tam, že existuje ještě nejméně jedna taková kniha o rostlinách. Hledal jsem ji mezi stranami, ale nenašel. Ale ještě podivnější bylo, že už jsem nenašel ani Bestiář. Jako by se vsákl do pergamenu. Vzal jsem zápisky a rekonstruoval, co se dalo. Přelil jsem představy do slov. Toto zůstalo:

BESTIÁŘ
CHVASTOUNA BASTARDIUSE

ZÓON EROTIKON
Erotický bestiář

A

Áchavec – je aerobní organismus, který se rodí ze vzdechů při pohlavním styku. Načež si zaleze do paměti a tam žije až do pozdního stáří.

Alpensral – je vysokohorský živočich, žijící ve výměšcích, který se živí duševní (psychickou) energií úlevy bytostí všech druhů. Žije vysoko v horách na hranici sněhu.

B

Brázdolín – žije těsně pod klitorisem a usměřňuje nebo ukazuje cestu červuli, která vykonává totéž na mužských orgánech (viz červule).

Č

Červule – žije na hlavičce penisu a ukazuje cestu do vagíny. Lékaři zjistili, že ji přitahuje brázdolín. Nezájem o páření je často důsledkem nepřítomnosti těchto dvou bytostí (viz brázdolín).

Černoryl – žije hluboko ve vagíně. Probouzí se při silných orgasmech. Jeho přítomnost se projevuje škubáním svalů v nitru, které trvá necelou hodinu, dokud se opět neuklidní a neusne.

Čurník – je malý, termitu podobný tvor, který žije v koloniích, čítajících několik tisíc jedinců. Jejich cesty kolem čurníkoviště jsou spleť a většina jich má tvar penisu. Proto je ctili jako strážce tajemství života.

E

Echofon – je šest stop vysoký holý bodlinatec. Uvnitř má rezonanční komoru, která zesiluje vzdechy a sténání. Existují dva druhy: podvodní a suchozemský. Jsou velmi důležití při rozmnožování vzácných druhů, neboť zesilují jejich volání k páření.

F

Falosaurus – je stará forma saurů neboli draků, plivajících bílý oheň, ale sami jsou kyjovitého, kaktusu podobného tvaru. Zdá se, že byli především zelení a hnědí. Bylo nalezeno mnoho fosilních pozůstatků enormních až obrovských rozměrů – ale takoví už bohužel vymřeli. Dnes jsou velmi vzácní, maximum, kterého dorůstají, je velikost okurky.

H

Hladánek – dostal jméno podle svého něžného účinku, který se projevuje jemným vzrušením, zejména bradavek. Podobá se tenkému závoji, uvolňujícímu neustálé rytmické vzruchy, které doženou subjekt k extázi.

*** Jak snadno se to četlo! Písmo bylo velice starobylé, nejvíce se podobalo arménskému, ale obsah mi byl naprosto srozumitelný. Otočil jsem stránku. Úplně jiný svět! Ale to mi vůbec nevadilo. Nevím, proč jsem si vzpomněl na změnu v zápisu zrovna u J. Ovšem! Byly tu vložené destičky se zářezy. Takto jsem je překreslil. Jako nějaké runy nebo aspoň něco jim podobného.**

J

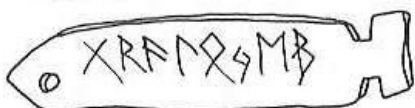
*** Tohle jsem vyrozuměl:**

Jebodaktylus

je velký, volavce podobný pták s nevelkým rozpětím křídel. Má velmi těžká varlata, která mu brání v létání. Žije v bažinách, kde ho můžeme poznat podle kachní chůze a stop, které v mokřadu zanechává těžký šourek.

Jebus

je jedna z vzácných bytostí, které se trojčí – to znamená, že při zachování druhu musí spolupracovat tři jedinci. Jak se zdá, jde o jednodušší formu, neboť jsou zapotřebí jen tři různí jedinci. Je to nejspíš plaz nebo obojživelník. Všichni tři propletení nakladou po trojčení vejce do společné díry.

*** To bylo všechno zapsané runami. Možná to všechno nezačínalo u písmene J, ale písmo je v podstatě jen pomůcka pro rekonstrukci myšlenek, vlastně jen vyvolává asociace a představy. Když je něco zapsáno, pak to má vždycky smysl, neboť je vymyšleno písmo, stojí za ním pevná stavba a systém myšlení – celý organizovaný vesmír. Odvaha a naivní slepota a touha po zjevnosti překvapují. A jak se všechno převrátí? Odvaha ve strach, slepota v povolanost vidoucích a zjevnost v tajemství. A všechno to kvůli zapomnění!**

K

Kastrátomil – je neobyčejné, asi loket vysoké zvíře. Samčí jedinec se rozmnožuje pouze jednou, načež mu úd ochabne a pak obvykle záhy zahyne, i když nikoli nutně. Samice vrhne až 7000 malých kastrátomilů, většinou samčího pohlaví, kteří se živí rostlinnou stravou až do pohlavní dospělosti. Samička může vrhnout vícrát, kolikrát ještě nebylo přesně zjištěno.

M

Mrdník – patří mezi netopýry. Loví hlavně v noci. Během dne našťvaně visí hlavou dolů. Ale k večeru ožije, i když mu bývá vyčítáno zbytečné postavování.

N

Nymfochlup – zanechává svou slinu na ochlupení erotogenních zón. Jde o drobné kapičky tuku, které mu umožňují nepozorované klouzání. Lze ho nalézt v páru s vaginetkou (viz vaginetka).

O

Odporník (οδπορνικ) – je noční živočich, který se páří ve skupinách samičích jedinců s jedním jediným samcem. Nejdřív provedou společnou kopulaci a dráždí bod Ů u samce, jeho mnohohlav se rozbují a ženský orgán se na něj nasune. V té chvíli samec vyloučí semeno a zahyne.

Orgasmodromka – je medúzám podobný živočich. Svým chvěním vábí zejména vodní savce, kteří do ní narážejí bez ohledu na žahavá chapadla. Ústní kužel má délku až půl sta stop.

P

Pařník – je fantaskním živočichem, který žije především na mejdanech. Jeho přítomnost dává ostatním živočichům pocit radosti a veselí.

Prdopuch – je bílozelený plaz. Neustále vypouští větry, a kudy se plazí, zůstávají stopy jeho výměšků. Nejspíš tak odhání nepřátele nebo je varuje. Pokud ho sníte, než si pšoukne, je jedovatý.

S

*** *Senzuál* neboli *senzualis* – zápis je nečitelný a ani po paměti se nedá rekonstruovat obsah.**

*** *Sladoškrab*, *slastihlav* a *slastoprđ* – kromě hesel resp. jejich jmen se nic nedochovalo. Takže nevíme, do jakého rodu náleží ani k jakému druhu.**

*** *Sprđ*, *spermomil*, *spermatogonus* či *stimulus* zůstanou rovněž navěky neznámí živočichové. Možná jednou objevíme jejich fosilie, ale spíš se o tom pochybuje. Tady byla kniha zjevně poškozena. Jestli to způsobilo rozkošnictví zapisovatele nebo neznalost nebo se jednoduše zápis ztratil kvůli špatné kvalitě inkoustu – to můžeme jen hádat.**

Stříkloun – se objevuje při ejakulaci a živí se spermatem. Když se blíží okamžik výstřiku,

neuvěřitelnou rychlostí se přiblíží a spolyká tolik spermatu, kolik se do něj vejde. Pak rychle zmizí. Při častých sexuálních stycích se rovnou trvale usadí ve vagíně, řidčeji v ústní dutině. Hostitelé takových permanentních symbióz jsou obvykle zralého věku, kdy předsudky ustoupí pragmatičtějším životním cílům.

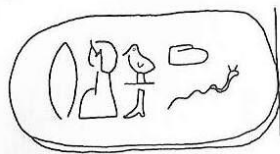
T

Tvrdník (nebo *Topůrek*) je velmi potřebný živočich. Rád přehání, i když je ho sotva sáh a půl. Rád se chlubí svou šarlatovou čepičkou nebo přesněji barvou předkožky. Kořen mají obvykle bledý. Má rád mačkání a hnětení.

V

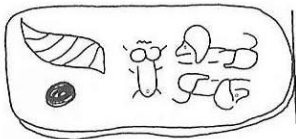
* **Tady jsem našel hieroglyfy, dokonalé terakotové destičky. Několik jsem jich překreslil. Zbytek jsem zjevně ztratil. Zůstaly jen náčrtky a zápisky.**

Vaginetka

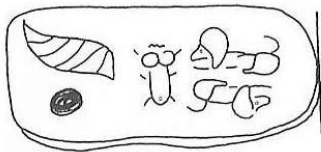
se nejvíc podobá ježku, pouze místo bodlin má štětiny. Jméno dostala podle místa plození – v ústí vagíny. Tato část hostitelky zvlhne a vyvolá příjemné svrbění, které je doplněno taháním chloupků, což malé vaginetky rozpráší jako malé spršky po světě. Obvykle se objevuje společně s nymfochlupem (viz nymfochlup).

Vášník

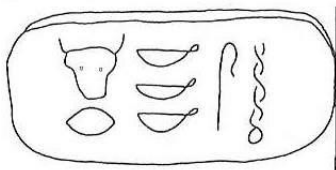
je bezpochyby nejvýznamnější živočich našeho spisu. Má bezpočet poddruhů, rodů, ras... Mohou být nejrůznější velikosti a barvy. Nejčastěji mají srst měsíční barvy a hvězdnaté oči. Dají se poznat podle zvuku, který může být velmi různorodý, neboť sahá od vzdechů, mručení po naříkání a výkřiky. Protože jsou tak charakterističtí, nebudeme s nimi víc ztrácet čas.

Vodpálek

je vysloveně nevyhraněný plaz. Vždycky, když to vypadá, že něco bude, odplazí se. Proto je velice neoblíbený, dokonce nenáviděný. Bohužel je velmi hojný a rozšířený.

Výjebník

je zručný členovec, se kterým všichni vyjebávají nebo se do něj utrou po styku. Jak se zdá, je to výjimečně trpělivý a rychle regenerující živočich.

*** Co je s těmi různými písmi teď? Nic. A přece jsem mohl číst hieroglyfy. Jsou to nepochybně první nálezy slovinských hieroglyfů, došlo mi!**

Každé vyslovování je vyslovování úplnosti, beze zbytku a bez předsudků. Úplně všechno je rudimentární – jako sex. Čím rozvinutější je civilizace, tím víc slov potřebuje pro jednoduché věci. Jazyk stále víc skrývá a zavádí. Dvoření, svádění, zásnuby, svatba... nic než vyčerpávání. Radost je nahá, smutek zahalený.

Tolik o Bestiáři.